

i Danmark. Det er den barske realitet, og det er dybt beskæmmende, at det er Enhedslisten, der i dag står op og fremfører den politik.

Det andet, jeg har lyst til at sige, er, at det er helt nødvendigt, at der er lande, der går videre. Det er en del af en tostrengsmodel, hvor man både kæmper for noget på EU-niveau og kæmper for retten og dermed også for traktatændringer i 1996, der sikrer, at man får en stærkere miljøgaranti – man har den på landbrugsområdet – og at man indfører retten til at gå videre.

Enhedslistens argumenter i dag får mig til at tænke på, om Enhedslisten virkelig tror, at Danmark er sådan et eventyrland, hvor alt er godt. Det er, som om alt er så godt miljømæssigt i Danmark. Vi er bare gode. Alt i Danmark er det bedste i hele verden. Jeg har så meget forstand på miljø, at jeg kan sige, at det er noget rent vrøvl.

Danmark er ikke et ikkeklasseløst samfund, og det er heller ikke et eventyrland, når det gælder miljø. Det er et sted, hvor vi kæmper, hvor MD Foods vil have lov at farve fetaosten, og hvor regeringen har støttet dem. Her var det ikke EU, der var skurken, det var EU, der havde den rigtige politik. Det var den danske regering og MD Foods og nogle kapitalinteresser, der havde den forkerte politik.

Tanken om, at Danmark er sådan et eventyrland, hvor miljøet er bedre end alle andre steder, og at andre bare kan gøre ligesom hos os, er helt forkert.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, at fru Charlotte Antonsens fremstilling af det, der er sket de sidste to dage, er interessant.

Der er sket det, at hr. Ove Fich og andre mennesker, som jeg erkender ønsker en forbedring af miljøet, i forgårs fremsatte et forslag, som på mange punkter er ganske udmærket, og som er i overensstemmelse med det væsentlige indhold i det dagsordensforslag, Enhedslisten har fremsat.

Så er der sket det, at man fra Socialdemokratiets side har fundet ud af – muligvis efter krav fra hr. Duetoft – at man må underordne sig Venstre og De Konservative, og så er det hele blevet skrevet om, og så har vi fået denne ærlig talt temmelig sølle dagsorden ud af det, som regeringen kommer med. Det er forløbet i det.

Det er et stort nederlag for miljøsynspunkterne. Vi må håbe, at det vil medføre et oprør i Socialdemokratiet imod denne taktik, der går ud på, at det er Venstre og De Konservative, der skal bestemme det hele.

Der er flere, som har hæftet sig ved, at Enhedslisten ikke er tilhænger af flertalsafgørelser i EU. Hr. Kristian Thulesen Dahl går endog nu ind for mere unionsmagt og tror på, at man kan tvinge store lande til at gøre noget imod deres vilje. Næh, man kan tvinge små lande som Danmark, men man kan ikke tvinge store lande til at gøre noget, som de fundamentalt set ikke vil.

Derfor skal vi gå ind og styrke miljøbevægelserne, styrke den offentlige debat i disse lande, lægge politisk pres på dem, få dem med på forpligtelser, som de undertegner af egen fri vilje. Det er den eneste måde, hvorpå man kan sikre fremskridt, når det gælder disse store lande.

Det er den fremgangsmåde, vi foreslår, og den vil give et langt bedre resultat for miljøet end den unionsmagtopbygning, som hr. Steen Gade og hr. Ove Fich og hr. Kristian Thulesen Dahl åbenbart er indstillet på.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er til fru Charlotte Antonsen, som fremhæver afgørelsen om PCB i Tyskland.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at der i den afgørelse intet hensyn var til miljøet, det var alene hensynet til tyske forhold. I virkeligheden er den PCB-afgørelse et godt eksempel på, hvordan miljøgarantien kan bruges. Den kan nemlig kun bruges af de store lande, når de har nogle lokale interesser, som kræver det. Det drejede sig alene om tyske forhold.

Og så lige til hr. Ove Fich, som var inde på, at nu står det 20-5 til sundheden. Det er noget pjat. Man kan ikke snakke om, hvorvidt der nu er 20 gode og 5 dårlige regler. Det, det handler om, er, at der er 5 dårlige regler, og Danmark skal naturligvis ikke have ringere sundhedsforhold, fordi EU synes, at det er interessant, og at det skal vi have.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg er uenig med hr. Jerup i, at det alene er tyske forhold, der afgjorde, at PCB-forbudet blev opretholdt. Det kan vi så diskutere de næste par måneder, indtil Danmark også får lov til at forbyde PCB. Jeg er i hvert fald ikke i tvivl om, at